

BİR MECMUA ON DÖRT ŞAİR*

Dr. Doğan KAYA

Kütüphanelerimizde ve bazı şahısların özel arşivlerinde bulunan yüzlerce cönk ve mecmuadaki nice edebî ürün, gün yüzüne çıkmayı beklemektedir. Türk halkbilimi ve halk edebiyatı alanında yaptığımız farklı çalışmaların yanında bu hususu da ihmal etmemeye gayret gösteriyoruz. Bu makale de işte düşünceyle vücut bulmuştur.

Kullandığımız yazma eser, Taksim Atatürk Kitaplığında Yazma Eserler (Bel_Yz_K_0270_04) bölümünde (T813 HİK T813 HİK 1198 H. 1) numara ile kayıtlıdır. Toplam 143 varak olan bu eser, 210 mm. X 145 mm. Ebadında olup karton kapaklıdır. Mecmuanın 120b) sayfasında yıl olarak Hicrî 1202 (Miladî 1787) kaydı bulunmaktadır.

Mecmua, muhtevası itibariyle oldukça çeşitlilik göstermektedir. Bazı sayfalarda boşluklar görülmektedir. Mecmuada, sayfalarına göre şu örnekleri görmekteyiz:

1b-18a: *Hazâ Menakıb-ı Mahmut Paşa-yı Veli Rahmetullah-i Vesia*

18b-19a: *İmam-ı A'zam Hazretlerine Sual Olunan Mesa'ildir*

20b-22b: *Meyve muammaları cevapları*

23b-26a: *Hikâyet-i Müslim ve Cühud ve Kadı-yı Hums*

38b: *Maniler*

39b-48b: *Şiirler*

50b-51a: *Nameler*

54b-55a: *Şiirler*

59a-59b: *Şiirler*

61a: *Haza Daire-yi Rical-i Gayb Hazretleri budur ki zikr olunur*

63 a: *Beyit, Kıt'a*

66a: *Şiir*

67b: *Şiir*

73a-88a: *Şiirler*

88b-89a: *Musiki makamları*

90b-107 a: *Şiirler*

109a-125a: *Dualar*

126a-126b: *Şiirler*

128b-139b: *Dualar*

Mecmuanın (23b-26a) sayfa aralığında bulunan ve yukarıda zikrettiğimiz *Hikâyet-i Müslim ve Cühud ve Kadı-yı Hums* adlı hikâye ile ilgili olarak yaptığımız çalışmayı Erciyes dergisinde (S. 486, Haziran 2018, s. 6-8.) yayımlamıştık. (88b-89a) sayfalarındaki beyitlerle yazılmış manzum musiki makamlarını da yayıma hazırlamış bulunmaktayız.

Bu çalışmamızda, mecmuada yer alan şiirlere gün yüzüne çıkarmaya çalıştık. Mecmuada; Nuri, Yunus, Niyazi, Eşrefoğlu, Hüdayî, Zühdî, Şerif, Lebib, Gedâyî, Gevherî, Kâmilî, Karacaoğlan, Kurbî, Kurbî, Levnî, Mahtûmî, Mâilî, Âşık Ömer, Âşık Ömer, Ref'î, Şermî, Şevkî ve Şühî adına kayıtlı şiirler bulunmaktadır. Biz bunlardan, âşık edebiyatında kendisine yer bulabilmiş 14 şairin 24 şiirini alfabemize aktardık.

* İbrahim Dilek-İhsan Kalenderoğlu, *Türklük Biliminde Gür Bir Ses-Prof. Dr. İsa Özkan'a Armağan*, Türk Kültürü Araştırmaları Enstitüsü yay., Ankara, 2019, s. 87-100.

Söz konusu şairler ve şiir sayıları şöyledir: *Gedâyî* (2 Adet), *Gevherî, Kâmilî, Karacaoğlan, Kurbî* (2 Adet), *Kurbî, Levnî* (3 Adet), *Mahtûmî* (3 Adet), *Mâilî* (2 Adet), *Âşık Ömer* (4 Adet), *Ref'î, Şermî, Şevkî*, (2 adet), *Şûhî* (2 adet)

Aşağıya kaydettiğimiz şiirlerin daha önce yayımlanıp yayımlanmadığı, şiirlerin karşılaştırmalı metni meselesi, söz konusu şair üzerinde yapılacak başka bir etütte ele alınması gereken konudur. Burada, sadece metinleri kaydetmemiz bu düşünceden kaynaklanmıştır. Dileriz bu alanda yapılacak çalışmalara ışık tutar.

(99a)

GEDÂYÎ

*Çünkü canân gönlüm alup gidersin
Hoşça dut yanında mihmanın olsun
Beni ferdalara salup gidersin
Unutma güzel ahd ile aman olsun*

*Sağ olursam gene gülem bir zaman
Çıkarma sevdiğim gönlünden heman
Unudup ben kulun istersen nişan
Sinende yâreler nişanım olsun*

*Nice gönül viridi Ferhâd'a Şirin
O dahi virmişdi yolunda serin
Aramızda olan muhabbet şirin
Sakla derûn içre nihanın olsun*

*Meyil viridi güzel Şirin Ferhad'a
Mecnun ile olayım eş firkâtda
Heman sen sağ ol efendim dünyada
Gedâ âşık senin üryanın olsun*

(97a)

GEDÂYÎ

*Salını salını gelen dilber
Gelür amma neden sonra
Bizi zemmeyleyen ağyâr
Ölür amma neden sonra*

*Sakın kendin kem hatadan
Kaçmak olmaz ben gedadan
Bizi zemmeyleyen Hüdâ'dan
Bulur amma neden sonra*

*Dost için çekerim gayret
Vücudum gark oldu hayret
Dahi nevestedir kıymet
Bulur amma neden sonra*

***Gedâ** gerçektir dediğin
Ayak bas bekle dediğin*

*Gice gündüz iste dediğin
Olur amma neden sonra*

(105a)

GEVHERÎ

*Çoktan beri intizarın çekerim
Bugün ol cananım geldi de gitti
Gözlerimden kanlu yaşlar dökerim
Çeşmimin yaşını sildi de gitti*

*Hasretinle bağrım deldirmiş idim
Cevr ile bağrımı doldurmuş idim
Ben ezelden aklım aldırmuş idim
Gülünce aklımı aldı gitti*

*Derd-i derununu bilürem deyü
Tabib olup derman olurum deyü
Ahd ü peyman itdi gelürem deyü
Bizi ferdalara saldı da gitti*

*Âşıkına cevr ü cefadır işi
Zülaldir lebleri incidir dişi
Eladır gözleri siyahdır kaşı
Gamzesi sinemi deldi de gitti*

***Gevherî**'yem acep geçer mi dilek
Menalın getürmüş cihana felek
Bilmem huri midir yoksa mı melek
Hayalî gözümde kaldı da gitti*

(97a)

KÂMİLÎ

*Gurbet diyârında çâresiz kaldım
Biri hâlimden bilür yâr-i gârım yok
Derd-i firkatınle bî mecâl oldum
Ağlamakdan özge gayri kârım yok*

*Anca nuş eyledim cam ile zehri
Buldum bir sadık dolaşdım dehri
Kaddimi dal itti feleğin kahrı
Ayakda kalmışam itibarım yok*

*Bu çarhın devrinden gülmedim bir dem
Akan gözüm yaşın silmedim bir dem
Mihnetinden halâs olmadım bir dem
Derd ü gamdan gayri elde varım yok*

*Çok niyâz eyledim geçmedi dilek
Âciz figânımdan gökteki melek
Yeter cevr eyledin yeter hey felek*

Bu kadar cefâyâ iktidârım yok

*Gice gündüz **Kâmilî** gözyaşın döküp
Ateş-i hicrân[la] sinemi yakup
Hevây-ı hevesden destimi çeküp
Feragat kılmakda ihtiyarım yok*

(99b)

KARACAOĞLAN

*Âhir zeman olduğu neden bellidir
Bir lahza tütünsüz olamaz olduk
İnsan oğlanları hep bir hayalde
Büyüğün küçüğün bilemez olduk*

*Bir yeşil yaprakdır tarlada biter
Başka bazirgânı var alur da satar
Kazancımız ancak tütüne yeter
Evimize etmek alamaz olduk*

*Yâ ilâhî nic' olur bizim hâlimiz
Ahrette sen doğru eyle hâlimiz
Tütün kahveden değmez elimiz
Beş vakit namazı kılamaz olduk*

***Karacaoğlan** bunu böyle söyledi
İndi aşkın deryasını boyladı
Tütün kahve bizi harab eyledi
Mandalı kasaya koyamaz olduk*

(102b)

KURBÎ

(Şarkı Der-Makâm-ı Hüzzâm)

*Eyledin çün dürlü fendi
Ma'il olduğum duyunca
Salınır serv-i menendi
Yeşiller giyer boyunca*

*Hayâlin gitmez düşümden
Âvâre oldum işimden
Var aklım gitti başımdan
Sözü bir araya koyunca*

*Gözyaşım döndü ırmağa
Hâk-i pâyine varmağa
Öpüp koçup sarılmağa
Kararım kalmaz soyunca*

*Der ki **Kurbî** yüzü mâhım
Arşa çıkup gider âhım
Dünyada olmalı şâhım*

Sarılsak bari doyunca

(104b)

KURBÎ

*Ay cemâli sipehsin şâh-ı cihânım elvedâ
Gel doyunca bakayım yüziine cânım elvedâ
Gurbet ellere giderim hasretâ şimden girü
Geldi irişdi bu dem ü vakt-i zeman elvedâ*

*Zillet-i mihnetle geçdi dâim eyyamım benim
Başıma bir bir gelir fikr-i serencâmım benim
Halk içinde bir zemân anılmıya adım benim
Nice yıllar nâ-bedîd olsam gerek âh elvedâ*

*Kalmışam gurbet ellerde belki yârân gülmeyem
Nâr-ı hasret deldi bağrım nice sînem delmeyem
Hak bilür kande giderim ya gelem ya gelmeyem
Belki işitmeyesin nâm-ı nişânım elvedâ*

***Kurbîyâ** bu gam ile nice vuslat ideyim
Nice bu derdi belâyı çekmeye derk edeyim
Öldüğüm yirlerde yârâna vasiyyet ideyim
Kabrim üzre yazalar âh-ı figânım elvedâ*

(104b)

LEVNÎ

. _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _ _ /

*Dirîgâ bezm-i hûbân içre bir mümtâzım aldırđım
Kolum üzre sanup sakındığım şehbâzım aldırđım*

*Benim baht-ı siyâhımla olup geçer de felek bir tek
Yanımdan hem-demim hem-mahremim hem-zârım aldırđım*

*Kırılusun câm-ı Cem tanbûru ateşlere yansun
Gerekmez beste vü nağme ki ben şehnâzım aldırđım*

*Fırak ile kafes kaldı vücuduma ki gam çekmem
Yeşil donlar giyer bir tûti-yi dilbazım aldırđım*

*Meyân-ı mûy-i dildârın okurken şi'rini **Levnî**
Basup gaflet dilimden söz elimden sazım aldırđım*

(91a)

LEVNÎ

*Bu dâm-ı zülfünde ey peri meded
Giriftar olmasun bir zebun ana
Hâl-i siyahına olmamış aded
Revadır eylesen bir yekûn ana*

*Teferrüc etmeye âşık-ı şeydâ
Bağ-ı hüsnün gibi var mı temaşa
Böyle fehm iderim görmedim amma
Benzemez meşe yasemün ana*

*Kande ise damenin andadır yüzüm
Siz mahitâbâna mübtelâ özüm
Zencîr-i zülfünü görmesün gözüm
Bakdıkca bir cünûn el virir ana*

*Levnî'yem kulluğun elden bırakmam
Vird ittim ismini dilden bırakmam
Çâh-ı zenahdanın elden bırakmam
Eyleseler beni ser-nigûn ana*

(106a)

LEVNÎ

_. _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ /

*Andelîbem n'eyleyem evvel bahâr olsun bana
Hem açılusun solmasun bir gül'izâr olsun bana
İstemem ahd-ü vefâ itmez güzel hercâî yâr
İsterem ahdine dursun intizâr olsun bana*

*Görmesem ol lebleri la'li dişi dürdâneyi
Bulamam keyfiyeti nûş eylesem peymâneyi
Kendime yâr idebilsem gözleri mestâneyi
Bu diyâr olmaz ise gayri diyâr olsun bana*

*Bana cânân olsa ki cevr ile sînem delmesün
Âşıkın kadrini bilsün hîle kemîn bilmesün
Cümle ömrüm sarf idüp sonunda vahşî olmasun
Şöyle bir yâr isterem ki yâr-ı gâr olsun bana*

*Levnîyâ âşık olan sevmez mi hiç dilberini
Yâr odur görsün görünsün haste-yi bîmârını
Ne gibi eksik gerek göstermesün ruhsârını
Gün gibi meydâna gelsün âşikâr olsun bana*

(86a)

MAHTÛMÎ

*Cennet kûyinde ey hûri likâ
Hüsnüne maildir gulman u melek
Asuman-ı hüsnün mâhısın hakkâ
Mislini görmemiştir çeşm-i felek*

*Ağlamazdım akan çeşmimi silsen
Safiyâ kıymet-i uşşâkı bilsen
Mest idersin halkı lutf idüp gelsen
Câm-ı la'lin ile bezme gülerek **

*Ey tabibim bana leblerin emdir
Sana lâıık olan lutf-ı keremdir
İlaç etmez isen mülk-i ademdir
Mest-gâni aşkın rahı giderek*

***Mahtûmî**'yim reh-i aşkda sâil
Can ile cevrine olmuşam kâil
Dergâh-ı lütfuna olursam nâil
Evsâf-ı hüsnünü vird etsem gerek*

(90b)

MAHTUMÎ

*Tenha komaz gamın âşık-ı zârı
Nefahat olunca böyle gerekdir
Fehm eyler nigâhın ağyari yâri
Feraset olunca böyle gerekdir*

*Tefrikimiz diler iken o bed kâr
Ya niçün ağyara eyledin azar
Hatır-i âşık-ı nâlâyı ey yâr
Sıyanet olunca böyle gerekdir*

*Aceb mi dil versem sen şeh-levende
Reftarın bulunmaz serv-i çemende
Retar-ı rahsarın eyledi hande
Letafet olunca böyle gerekdir*

*Nazar eyle ey dil **Mahtumî** zâra
Nice şöhret vermiş fenn-i eş'ara
Bir buse vermiş her beyti yâra
Zerafet olunca böyle gerekdir*

(107a)

MAHTUMÎ

*Aceb mi kâmetim dutsa kemâne
Bir hilâl-ebrûya olmuşam meftun
Tîr-i gamzelerin kâr idüp câna
Beni mecruh itdi bir kadd-i mevzun*

*Evvel nigejde kim göründü âhû
Akl u sabrım bana eyledi yâhû
Ol gamzesi sâhir ol çeşm-i câzû
Eyledi gönlüme bin dürlü efsun*

*Bilürem can versem eylemez derman
Merhem kabul itmez hem zahm-ı hicran
Minnet eylen heman ol tabib-i can
Lutf idüp eylesün derdimi efzun*

*Terk eyleyüp Şirin ile Leyla'yı
Yok yere oldular dehrin rüsvayı
Mesken itmezlerdi kuh-i sahrayı
Huşmend olsalar Ferhad u Mecnun*

*Dehan-ı ağyâre düşerse nâgâh
Gamdan helâk olur **Mahtûmî**
Rengîn edalarla söylemiş ay mâh
Leblerin vasfında bir taze mazmun*

(106a)

MÂİLÎ

-. - - / -. - - / -. - - / -. - - /

*Bâr-ı hicri ol mehi ta mihribana söylesem *
Zerre denlü derdim ol mihr-i cihana söylesem
Rehgüzârında vücudum eyleyüp hâk ü gubâr
Sâye gibi pâyine düşdüm bahâne söylesem*

*Bahr-ı eşkim cûy-i çeşmimden demâdem çağlayup
Genc-i gamda ateş-i aşkzile sînem dağlayup
Gülşen-i kuyunda gâhî bülbül-âsâ ağlayup
Mihnet-i hârı hep ol gonce dehâna söylesem*

*Dil tavâf eyler hemîşe ol perinin kûyını
Bî-vefâ dildâr imiş bilmezdim anın huyunu
Dolanup pervâne gibi gerd-i şem-i rûyini
Ağlasam ol yâre hâlim yana yana söylesem*

*Âşıkân ayrılmaz elbet âsitân-ı yaradan
Andelîbân olamaz bir dem cüdâ gülzârdan
Ol perî ruhsârımı hâlî bulup ağyârdan
Arz-ı hâcât-ı niyâz etsem nişâne söylesem*

*Her kaçan yanıma gelse **Mâilî** hoşhatıram
Ol olur gönlüm hayâdan idemem feth-i kelâm
Bâde-yi aşk-ı muhabbetle olup mest-i müdâm
Koyular öz hâlîme derdim cenâna söylesem*

(103b)

MÂİLÎ

*Çeşmim düş olalı efendim sana
Aşkınla ahvâlîm yaman oldu gel
Lutf-ı ihsan eyle sultanım bana
Hicrinle kametim keman oldu gel*

*Aşkına düşeli bilmezem n'oldum
Berk-i hazan gibi sararup soldum
Gaminla gayetde haste hâl oldum*

Âlemde hayatım keman oldu gel

*Böyledir ey peri virdim subh u şâm
Ömrün mezîd olsun hüsnün ber-devâm
Gülzâr-ı kuyunda hasretle müdâm
Bülbül gibi kârım figân oldu gel*

*Ağyara eyleyüp lutf ile kerem
Uşşaka idersin cevri ile sitem
Seylâb-ı sirişkim akup dembedem
Deryâ gibi dehre revan oldu gel*

*Nedir o cilveler o kadd ü kâmet
Nedir o şiveler o naz-ı behcet
Bu hüsn ü edanı görüp akıbet
Mâilî rüsvây-ı cihan oldu gel*

(98a)

ÂŞIK ÖMER

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _ /

*Sûz-ı aşkı Ahmed'in bu cismimi büryan ider
Merhamet eyler Halil'im derdimde derman ider
Ümmetin cevri ü cevası âşıkı üryan ider
Yusuf'un hüsn-i cemali bendesin hayran ider*

*İsmail'im gonca güldür dört yanını bürmüş hâr
Hüseyn'in sevdaları kıldı katımda karar
Hasan'a gönül vereli ağlarım leyl ü nehar
Süleyman'im ben gedaya gâhi bir ihsan ider*

*Kelb rakibler bağlamış Osman'a giden rahımı
Hak hatadan saklasun gül yüzlü Abdullah'ımı
Cân-ı dilden aşıkım severim ben İbrahim'i
Korkarım varır Muhammed katlime ferman ider*

*Ali'nin fikri hayali canıma kıldı hicab
Sevdiğim Yahya vü Eyyub bana eylerdi hitab
Sâlih'in nazı şivesi bağrımı kıldı kebab
Ey **Ömer** âhir seni buMustafa kurbân ider*

(98b)

ÂŞIK ÖMER

-. _ _ / -. _ _ / -. _ _ / -. _ _ /

*Mah yüzün dutdu cihânı aya hâcet kalmadı
Dağlar oldu meskenim sahrâya hâcet kalmadı
El çeküp her hevesden fâriğem şimden girü
Konanlar göçmekdedir dünyâyâ hâcet kalmadı*

*Ar u namus şişesini kırdılar şimdengirü
Va'de hulâf oldu geçmez ol günden beri
Zengine câr oldular mı bu zamane dilberi
Sîm ü zerre düşdüler esmâya hâcet kalmadı*

*Diler isen gel süvâr ol sevdiğim aşk atına
Evlîyâ vü enbiyânın sırr-ı mu'cizâtına
Mağfîret kıl Yâ Ganî ol cism-i pâk hürmetine
Ruhu teslîm eyledim a'lâya hâcet kalmadı*

*Der ki **Ömer** âkil ol sen cümle insân hâk olur
Yeniden vücuda gelür yine cism-i pâk olur
Günâhım deryâ misâli bahre aksa çâk olur
Gel gönül Mevlâ'yı sev Leylâ'ya hâcet kalmadı*

(71b)

ÂŞIK ÖMER

*Sevda-yı aşkına düşeli cânâ
Divane söylenir dil dile düşdü
Zimem elden komaz a'lâ ve ednâ
Dehân-ı adûdan dil dile düşdü*

*Ol gonca gülleri revnak bulaldan
Anber-i gülşeni dehre dolaldan
Hâl-ı Hindûları meşhur olaldan
Ekser halkın meyli fülfüle düşdü*

*Satrancı aşkına düşen zeliller
"Kiş" ferze gelmeden hüsiin deyiller
Nice menzil alsun piyade diller
Ruh ruha mukârin fülfüle düşdü*

*Tabibe arz itmeme derdin çaresin
Söylemez canıyla gönül arasın
Deryalar yumazken yüzüm karasın
Gözlerimden akan sel sele düşdü*

***Âşık Ömer** visaline evdiğim
Herkes sevdi birin benim sevdiğim
Senin aşkınla sine dö(ğ)düğüm
Güzeller sevmeğe silsile düştü*

(98a)

ÂŞIK ÖMER

*Bugün ben hubların şahını gördüm
Giyinmiş kuşanmış al harelenmiş
Ayağı tozuna yüzümü sürdüm
Didi derdimende bî-çarelenmiş*

*Kırmızı yanağın al al olmuş
Benim akılcığım payimal olmuş
Siyah ebruların pür kemâl olmuş
Sevdiğim sözlerin mestanelenmiş*

*Aciz kaldım çarh-ı yürüyüşünden
Asiyablar döner çeşmem yaşından
Eller siteminden adu taşından
Gönlümün sinesi bin parelenmiş*

*Efendimsin bana cürmümü bildir
Dilersen azad et dilersen öldür
Mübarek hüsnünün zekâtın gönder
Bu **Ömer** kulun fukuralanmış*

(91b)

REF'Î

*Kime şekvâ idem bilmem felekden
Sitârım yok imiş takvime bakdım
Feragat ettim ahir evvel mülkünden
Rakibe ittüğü ta'zime bakdım*

*Nice tezvîr idüp kurdum ana râm
Nukûd-i canı virdim âh olmadı râm
Visâline o denlü ittim ibrâm
Edâ yok kendüyü teslîme bakdım*

*Terahhum eyle Allah gâhî ben gedaya
Gehî uğra ne var semt-i vefaya
Tıfıldır meşk için cevri ü cefaya
Ciğer kûşem gider ta'lîme bakdım*

***Refi'**a şefkat idüp ol keremkâr
Karîn iken rakibi itti izâr
Bilüp mâ fi'-üz-zamîr âşıkı yâr
Efendimde olan tefrîce bakdım*

(91b)

ŞERMÎ

*Gönül vermez idim ol bî vefaya
İbtida itdüğü ta'zîme bakdım
Kendüm uğratmazdım dâm-ı belâya
İttüğü edâ-yı teslime bakdım*

*Kâkülü getürdi sevdâyı sere
Bakamam bir gayri nâz-ı pervere
Kirpikleri gelmiş yine bir yere
Kaşıyla ittüğü terkime bakdım*

Arz-ı cemal itse gelüp ol dildâr
Aramıza girer zor ile ağyâr
Bu gidişle kıyar canıma o yâr
Rakibin ittüğü ta'lime bakdım

Bülbül gibi kaldım âh-u figânda
Nâleler eylerim bu gülistanda
Şermîya tali'im yokdur cihanda
Yokladım ahkamı takvime bakdım

(99a)

ŞEVKÎ

Gönlümün matlubu rûh-i revanım
Ölürem yoluna ben kan olursa
Ne mümkün ayrılık çıkmadan canım
Vaz gelmem kâinât düşman olursa

Cânım taşkın sular gibi akmazam
Sizi aşkın ateşine yakmazam
Vallah senden gayri cemâle bakmazam
Karşumda huri-yi gilmân olursa

Âşıkın aşkınla sararsın solsun
Size kemlik iden Mevlâ'dan bulsun
Olursa efendim sen gibi olsun
Âlemde âşık bir yâr olursa

(90b)

ŞÛHÎ

Vasl-ı yâre irdim oldum şâdimân
Mürüvvet olunca böyle gerekdir
Bana benden ırtık oldu mihribân
Hakikat olunca böyle gerekdir

Ol peri ruhsârın mahiyyetinden
Yandı gönül murgı hararetinden
Bakılmaz hüsnüüne letafetinden
Nezâket olunca böyle gerekdir

Kâkül-i dilrüba gitmez elimden
Bûy-i vefa gelür taze gülümden
Bir bakışda bir hal-i dilimden
Ferâset olunca böyle gerekdir

Dilberin uzağı ayıp görülmez
Dil mi var gör nice ana urulmaz
Şûhîyâ bir nefes benden ayrılmaz
Karâbet olunca böyle gerekdir

(86a)

ŞÛHÎ

*Olamaz kaddine servi ayakdaş
Dahi günden güne ser-fîrâz olur
Ko ki yapılsun dîde-i hûnbâş
Güler çok gamınla ağlar az olur*

*Dayanamaz cevrine dil-i gam-perver
Yakma nâr-ı aşka itme hâkister
Canım al şükraneye yüzünü göster
Hele beğim sana çok niyaz olur*

*Aks-i hüsnün kaçan hâtıra geldi
Hunlu yaşlar ile gözlerim doldu
Bin mekr-i âl ile aklımı aldı
Hâl-ü hattın katı fitnesâz olur*

*Kaşların yayına canım atılır
Zülf-i siyahına diller asılır
Gördükçe gam gider gönlüm açılır
Vech-i pâkin ne hoş dil-nüvâz olur*

*Şûhîyâ halimce bende şa'irim
Medh-i dilber andelibin fahirim
Bir tekellüm ile yaptı hatırım
Ne aceb tabîbim çâre sâz olur*